

Tauber: Da jeg har indbragt dette Andragende, saa finder jeg det rigtig at udtale, at jeg ligesom mangfoldige andre Medlemmer her i Thinget mange Gange har søgt mig forpligtet til at indbringe et Andragende, om hvis Enkeltheder vi ikke have kunnet anstille nogen nærmere Undersøgelse. Jeg har for mit Vedkommende kun betragtet det som min Opgave at undersøge, om Andragendet var stilet i en passende Form, i den Henseende er der ikke Noget at indvende her. Hvis vi havde foranstaltet en saadan Undersøgelse angaaende ethvert omhelst Invaliditetsfælde, hvorom der er indgivet Andragende til Rigsdagen, saa tror jeg rigtig nok, at den ærede Finantsminister vilde faae det meget let, medens han nu har hørt det meget strengt, der vilde sikkert ikke komme mange Invalidandragender gennem Rigsdagen til Finantsministeren. Jeg tror ikke, det vil være de Herrer muligt at anstille Undersøgelse om, hvorledes Vedkommende er bleven behandlet paa Casaretterne i 1850 og i 1864. Hvorledes vilde det være os muligt i 1890 at gjøre det? Hvad dette Andragende angaar, skal jeg bemærke, at der foreligger en Attest, en officiel Erklæring, fra Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering og Invalidforsørgelse, som tilkjendegav ham, at i Overensstemmelse med Loven af 9de April 1851 var der tilstaaet ham, nemlig affstediget Husar Christian Hansen af det Bestyrelsen underliggende Fond 75 Rd. aarlig fra 1ste Mai 1851 til 31ste Marts 1853. Deraf ses det, at Manden har været Krigsinvalid. Hvad Enkelthederne angaar, da kan jeg sige, at denne Mand har været mig personlig bekendt, da han har boet i Slagelse i Halvsjæderne, medens han nu i en længere Aarække har boet ved Kjøbenhavn paa Frederiksberg, i hvilken Tid jeg ikke har kjendt ham nærmere. Jeg veed blot, at Manden gif daarlig, og at han havde været Invalid fra Krigen, andre Enkeltheder ere mig ikke bekendte; men vil den ærede Ordfører forlange, at man skal anstille den Slags Undersøgelser og finder Anledning til at rette Vebredelser mod mig personlig eller at give saadan Formaning til mig og andre ærede Medlemmer i den Anledning, saa vil jeg for mit Vedkommende nedlægge Indsigelse mod Berettigelsen deraf, og jeg vil forbeholde mig for mit Vedkommende at følge de Regler, jeg har udtalt, i Fremtiden ligesom hidtil med Hensyn til Andragenders Indbringelse.

Ordføreren (Bust): Det lader til, at hvad det gamle Ord siger, er sandt, at naar En siger en Bægl, saa siger en Anden

en halv Pot, for jeg har aldrig i Verdens Rige tilladt mig at stille saadanne Formaninger, som det ærede Medlem fra Kolding (Berg) og det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) nu ere fremkomne med; de salde mig noget for Brystet. De Herrer vilde finde, naar de se efter i ældre Rigsdagstidender, at min Formand i det Hvert at være Ordfører for Andragender, der vare henvisse til Finantsudvalget, et Medlem, som nu er Medlem af Landstinget, Thomas Nielsen, fandt i Almindelighed, tør man sige, næsten hvert Aar, naar vi havde Andragender for, Velighed til at minde det høie Thing om, at vi havde i Grundloven en § 63, som siger, at „intet Andragende maa overgives noget af Thingene uden gennem et af dets Medlemmer“ og at denne Grundlovsbestemmelse naturligvis havde Noget at betyde. Det har naturligvis aldrig været min Mening, at man skulde undersøge det saadan i alle mulige Enkeltheder; selv i denne Samling, selv i denne Betænkning vilde de Herrer finde flere Andragender, som ere indbragte, uden at de Betingelser ere opfyldte, som det ærede Medlem fra Kolding opstillede, nemlig at de Vedkommende havde set efter, om Andrageren havde været hos Ministeren, inden han kommer til Folkethinget. Det har ikke været Meningen; men mine Herrer, de ville forstaa, at naar jeg staar som Ordfører for Andragender og ikke er klogere, end at jeg staar med et Dokument i Haanden, der paa det Bestemteste og Klarest påaviser det Standpunkt, som jeg tillod mig at antyde baade ved 1ste og 2den Afdeling af Andragenderne, saa er det en uheldig Stilling for Udvalget saavel som for dets Ordfører, naar den ærede Minister siger saa Meget som: Det turde være Løgn Altsammen. Derfor siger jeg for mit Vedkommende, at det ikke har været Meningen at ville paalægge Medlemmerne i den Grad, som det blev fortolket af de ærede Medlemmer fra Kolding (Berg), Aarhus (Pingel) og Ruds-Bedby (Tauber), at gaa ind i Enkelthederne, men min Mening var blot at minde om den Grundlovsparagraf og i det Hele taget minde om de Bestemmelser og Punkter, som det ærede Medlem fra Kolding tog op. Hvis vi endda kom saa vidt, saa vilde det ikke være saa Vidt for Udvalget og dets Ordfører. I g skal dog tillade mig at sige, at det forekommer mig, at der er Anledning for Finantsministeren til ikke blot at anstille Undersøgelser om, hvorvidt han har Ret, eller hvorvidt Andragendet har Ret, og hvis det saa viser sig, at vedkommende Mand — ja, lad mig sige det rent ud — virkelig har villet holde Rigsdagen for Nar, saa forekommer det mig, at der kunde være